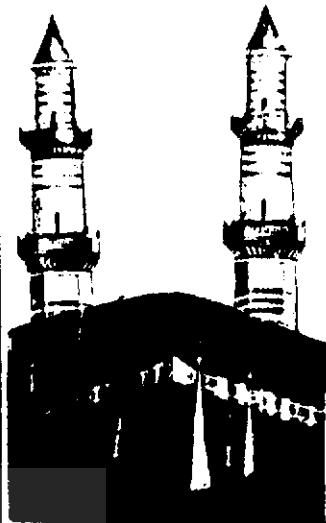

ابعاد سیاسی و اجتماعی حج

جعفر سبحانی

در بخش نخست این مقال، دانستیم که حج عبادت و برستش حق است در بهترین و زیباترین صورت ممکن. حج خپرخواری با عظمت است، در بهترین شکل. حج تصریع وزاری به درگاه حق است در عمق فرین نوع آن وابن عبادت همانظور که بعد عبادی دارد، دارای ابعاد سیاسی و اجتماعی فراوان دیگری نیز هست که به برخی از آنان اشاره شده

اینک دنباله مطلب:

۴ - قصیده سیاسی فرزدق در مسجد الحرام

روزی در یکی از مراسم حج که هشام فرزند عبدالملک حضور داشت و طواف خانه با ازدحام عجیبی روبرو بود، هشام چندین بار خواست حجرالاسود را استلام کند. اما موج جمعیت به او مجال نداد و هشام به ناچار گوشه‌ای نشست و به تماشا پرداخت ناگهان چشمش به مردی لاغر اندام، خوش سیمای ونوارانی افتاد که آهسته آهسته به سوی «حجراسود» گام بر می‌دارد و همه مردم از او احترام می‌کنند و بی اختیار عقب می‌روند که او حجر را استلام کند مردم شام که دور فرزند عبدالملک بودند از او پرسیدند این مرد کیست؟ هشام در حالی که او را به خوبی می‌شناخت از معرفی امام خودداری کرد و به دروغ گفت: نمی‌شناسم.

در این موقع شاعری به نام «فرزدق» که از حریت و آزادی خاصی برخوردار بود، بی درنگ اشعاری چند سرود و امام سجاد را به خوبی معرفی کرد، پاره‌ای از آیات شعر آتشین فرزدق چنین است:

هذا الذي تعرف البطحاء و طأته والبيت يعرفه والحل والحرم
هذا ابن خير عباد الله كلهم هذا التقي النقى الطاهر العلم
هذا ابن فاطمة ان كنت جاهله بجده النبياء الله قد ختم
يکاد يمسكه عرفان راحته ركن العظيم اذا ما جاء يستلم^۱
«این کسی است که خاک بطحاء جای پای او را می‌شناسد
وکعبه و حرم وخارج آن به خوبی با او آشنا است».
«این فرزند بهترین بندگان خدا است او است پرهیزگار و پیراسته

(۱) الاغانی، ج ۲۱ ص ۳۷۶-۳۷۷ متنابق این شهرآشوب ج ۴، ص ۱۶۹ - وقصیده یادشده فرزدق در بسیاری از کتابهای تاریخی و ادبی آمده است شک و تردید در صحت این اشعار یک نوع مخالفت با اخبار متواتر است.

و پاک و شناخته شده».

«اگر او را نمی شناسی، فرزند فاطمه دخت پیامبر گرامی است پیامبری که باب نبوت به وسیله او برای همیشه ختم شده است».

«نزدیک است که «حجراسود»، هنگامی که او آن را استلام کند، دیگر آن دست آشنا را هانسازد».

اشعار فرزدق آن چنان مؤثر واقع افتاد که هشام را خشمگین کرد، فوراً دستور توقیف او صادر شد و امام پس از آگاهی از تعهد او، ازوی دلجوئی کرد.

۵- ابعاد اجتماعی و سیاسی حج در احادیث اسلامی

تا اینجا به گونه‌ای از آیات و شیوه کار پیامبر روشن گشت که حج در حالی که یک عمل عبادی است، ولی ابعاد سیاسی بارزی دارد که خود رسول گرامی گاهی بدان عینیت می‌بخشید و در احادیث و کلمات پیامبر به این ابعاد نیز اشاره شده است که برخی را می‌آوریم:

۱- از رسول گرامی سخنانی به این ترتیب در کتاب «الاتاج الجامع للاصول» ج ۲ ص ۹۸-۹۹ نقل شده است.

۱- بهترین جهاد حجی است که پذیرفته شده باشد.^۱

۲- حج و عمره مفرد، جهاد همگانی است و در آن زن و مرد و ناتوان و توانا شرکت می‌کنند.^۲

۳- آیا برای زن جهادی است؟ بله برای زنان جهادی است که در

(۱) افضل الجهاد حج مبرور.

(۲) جهادالكبير والصغر والضييف والمرأة، الحج والعمره.

آن جنگ مطرح نیست و آن شرکت در مراسم حج است.^۱

۴ - گروه برگزیده نزد خدا سه طایفه‌اند: جهاد گر، و زائرخانه خدا برای حج و یا برای عمره.^۲

در این احادیث «حج»، «جهاد» همگانی و یا جهاد زن معرفی شده است و در حدیث آخر، جهاد گر با زائرخانه خدا به عنوان گروه برگزیده معرفی شده‌اند که خدا آنها را دعوت کرده است.

اگر در این روایات، حج، جهاد خوانده شده است طبعاً باید میان این دو، یک نوع نشانه و همنگی وجود داشته باشد تا بتوان نام «جهاد» بر دیگری اطلاق کرد و یکی از علل نام‌گذاری حج به جهاد این است که:

حج بسان جهاد است در آثار واهداف، و این فریضه الهی در عین عبادت، تلاش خاصی در موضع معینی است و نقشه‌های جهاد عملی و وسائل ارتباط و نحوه همکاری مسلمانان با یکدیگر در همین موسوم طرح ریزی می‌شود.

۶ - سخنان سیاسی پیامبر (ص) در مراسم حج اجتماع عظیم و با شکوهی در مسجدالحرام، گردخانه خدا پدید آمده بود، مسلمان و مشرک، دوست و دشمن در کنارهم قرار داشتند و هاله‌ای از عظمت اسلام و بزرگواری پیامبر، محظوظ مسجد را فراگرفته بود.

در این هنگام پیامبر گرامی داد سخن سرداد، و سیمای واقعی دعوت خود را که تقریباً بیست سال از آغاز آن می‌گذشت، برای مردم

(۱) بعم‌علیهم‌جهاد لاقتال فی، الحج وال عمرة.

(۲) وفق‌الله ثلاته: الغازی وال حاج والمعتمر.

ترسیم کرد فرازهایی از آن گفتار تاریخی را در ذیل مطالعه می‌کنیم.

الف: ای مردم. خداوند در پرتو اسلام افتخارات دوران جاهلیت و مباهات به وسیله انساب را از میان شما برداشت همگی از آدم به وجود آمده‌اید، و او نیز از گل آفریده شده است بهترین مردم کسی است که از گناه و نافرمانی چشم بپوشد.^۱

ب: مردم، عرب بودن جزء ذات شما نیست، بلکه آن تنها زبانی گویا است و هر کس در انجام وظیفه خود کوتاهی کند افتخارات پدری، او را به جائی نمی‌رساند و کمبود کار او را جبران نمی‌کند.^۲

ج: همه مردم در روزگار گذشته وحال، مانند دنده‌های شانه مساوی و برابرند، عرب برعجم، و سرخ بر سیاه برتری ندارند ملاک فضیلت، نقوا و پرهیزگاری است.^۳

د: من تمام دعاوی مربوط به جان ومال وهمه افتخارات موهوم دوران گذشته را زیر پای خود نهاده، و تمام آنها را بی اساس اعلام می‌نمایم.^۴

ه: مسلمان برادر مسلمان است وهمه مسلمانان برادر یکدیگرند و در برابر اجانب حکم یک دست را دارند خون هر یک با دیگری برابر است، کوچکترین آنها از طرف مسلمانان می‌تواند تعهد نماید.^۵

و: پس از من از این آئین عقیگرد نکنید که برخی برخی دیگر را

(۱) ایها الناس ان الله قد اذهب عنكم نخوة الجاهلية وتفاخروا بآنانها الا انكم من آدم وآدم من طين الا ان خير عباد الله عبد اقاوه.

(۲) الا ان العربية ليست بـ «اب» والد ولكنها لسان ناطق فمن قصر عمله لم يبلغ به حبه.

(۳) ان الناس من عهد آدم الى يومنا هذا مثل انسان المشط لا يصل للعربى على العجمى ولا للآخر على الاسود الا بالتفوه.

(۴) الا ان كل مال و مأثرة ودم فى الجاهلية تحت قدمى هاتين.

(۵) المسلم اخ المسلم والمسلمون اخوة، وهم يد واحدة على من سواهم، تكافؤ دمائهم يسمى بدمتهم ادناهم.

گمراه کرده و مالک یکدیگر بشوید.^۱

ز: خونهای شما و اموال شما برای شما حرام است و محترم مانند
احترام امروز و این ماه و این بلد.^۲

ح: خونهایی که در جاھلیت ریخته شده است همگی بدون اثر
اعلام می‌شود و نخستین خونی را که بی‌اثر اعلام می‌کنم خون ربیعه
فرزند حارث است.^۳

ط: هر مسلمانی برادر مسلمان یکدیگر است و مسلمانان برادرند
چیزی از مال او بر دیگری حلال نمی‌شود مگر اینکه با طیب حاطر آن
را بیخشند.^۴

ی: سه چیز است که قلب مرد مؤمن بر آن خیانت نمی‌کند:

۱- اخلاص عمل برای خدا.

۲- خیرخواهی به پیشوایان حق.

۳- ملازمت به اجتماع مؤمنان.^۵

۷- شعارهای سیاسی در فتح مکہ

مسلمانان هنگام فتح مکه در برابر دیدگان حیرت زده مشرکان
مأمور شدند که در ضمن انجام فریضه حج دعای یاد شده در زیر را که

(۱) لا ترجعوا بعدى كفارا مصلين يملك بعضكم رقاب بعض.

(۲) ان دمائكم و اموالكم عليكم حرام كحرمة يومكم هذا في شهركم هذه، في بلدكم هذا.

(۳) ودماء الجahلية موضوع واول دم اضعه دم ربیعه بن الحارث.

(۴) ان كل مسلم اخ المسلم وان المسلمين اخوة، فلا يحل لامرئ من اخيه الا ما اعطاه عن
طيب نفسه منه.

(۵) ثلاث لا يتغىل عليهن قلب امرئ مسلم، اخلاص العمل لله والنصيحة لائمه الحق واللزوم
لجماعه المؤمنين. مدارك ما در نقل ابن فرازها: «روضة الكاففي ص ۲۴۶» سيره ابن هشام ج ۲
ص ۴۱۲ و مغازي واقدي ج ۲ ص ۸۳۶، بحار الانوار ج ۲۱ ص ۱۰۵، مشرح ابن أبي الحديد ج ۷ ص ۲۸۱.

سراسر شعار توحید و حماسی است سرد هند و همگی بگویند:

«لا اله الا الله وحده لا شريك له وله الملك وله الحمد يحيى ويميت
 وهو على كل شيء قدير».

«لا اله الا الله وحده وحده انجز وعده، ونصر عبده وهزم
 الاحزاب وحده».^۱

ニست خدائی جز او برای او شریکی نیست، حکومت از آن
او است.

وستایش به او اختصاص دارد زنده می کند و می میراند او برهمه
 چیز توانا است.

ニست خدائی جز او تنها تنها است وعده خود را به پایان
 رسانیده، بنده خود را کمک کرده، و تنها قدرتها بهم پیوسته
 شرک را در هم شکست.

۸- اشارات و تلویحات

رسول گرامی در تعیین بعد سیاسی حج به این مقدار از بیان
 اکتفاء نکرده گاهی بطور اشاره وتلویح می رساند که جزئی ترین از
 اعمال حج از بعد سیاسی دور نیست تا آنجا که در سعی میان صفا
 و مروه در نقطه خاصی به مشی و راه رفتن خود سرعت بخشدید تا از این
 طریق شایعه مشرکان را که مهاجران و یاران پیامبر در اثر بدی آب
 و هوای مدینه، ضعیف و ناتوان شده اند، تکذیب کند، از این جهت در
 «عمره قضا» هم در سعی و هم در طوف دستور داد تا به سرعت و
 بحالت دو یار طوف و سعی کنند تا قدرت و قوت خود را به مشرکان

(۱) به کتابهای حج صحیح بخاری، مسلم وغیره مراجعه شود.

ارائه کنند^۱.

رسول گرامی در نماز طواف در رکعت نخست، سوره توحید و در رکعت دوم سوره کافرون را تلاوت کرد همگی آگاهیم که مفاهیم این دو سوره چه ابعادی را در بردارد و چگونه هر نوع اندیشه غیر توحیدی و یا پیوستن به یکی از اردوگاه‌های کفر را رد و منع می‌کند.

در تاریخ است که مسلمانان هنگام استلام حجر چنین می‌گفتند:

بسم الله والله اکبر علی ما هدانا لا اله الا الله لا شريك له آمنت بالله و كفرت بالطاغوت^۲.

۹- ابعاد سیاسی حج در سخنان پیشوايان معصوم (ع)

۱- امام صادق (ع) پيرامون فلسنه حج و اسرار تشریع آن، چنین می‌فرماید: «ف يجعل فيه الاجتماع من المشرق والى المغرب ليتعارفوا ولتعرف آثار رسول الله (ص) وتعرف اخباره ويدركروا لاتسسى ولو كان كل قوم انما يتكلون على بلادهم وما فيها هلكوا وخربت البلاد وسقط الجلب والارياح وعميت الاخبار ولم يقفوا على ذلك فذلك علة الحج»^۳.

در سرزمین مکه اجتماعی از شرق و غرب پدید آورد تا همیگر را بشناسند و آثار رسول الله (احادیث و اخبار) شناخته شود و فراموش نشد و اگر هر گروهی به آنچه که در سرزمینهای خود جریان دارد تکیه می‌کرد نابود می‌شد و بلاد روی به ویرانی می‌گذاشت وامر تجارت و بازارگانی به تباہی می‌گرایید اخبار و گزارشات به دست افراد نمی‌رسید این است فلسنه حج.

(۱) جامع الاصول، ج ۴، ص کتاب حج.

(۲) تاریخ مکه ج ۱، ص ۳۳۹ - نگارش ابن الولید ازرقی.

(۳) بحار الانوارج ۹، ص ۳۳ نقل از علل الشرايع صدوق.

این جمله می‌رساند که حج دارای ابعاد علمی، اقتصادی و سیاسی است و در حقیقت موسم حج حلقه اتصالی است میان مسلمانان جهان که از این طریق به تبادل اخبار و اوضاع جاری جهان، و کسب آگاهی از آثار و سنّت‌های رسول خدا که از طریق صحابه و تابعان و محدثان در شرق و غرب عالم پخش شده، پردازند و در ضمن هر گروهی متاع بلاد خود را در آنجا عرضه کرده و راه بازرگانی و نحوه مبادله کالاها شناخته شود.

۲ - باز امام صادق(ع) می‌فرماید: «ما من بقعة احب الى الله من المسعى لانه يذل فيه كل جبار».^۱

هیچ نقطه‌ای از جهان برای خدا محبوتر از محل سعی بین صفا و مروه نیست زیرا در این نقطه همه گردنشان خوار و ذلیل می‌شوندو عبودیت و بندگی خود را به نمایش می‌گذارند.

۳ - تاریخ به روشنی گزارش می‌دهد که سلف صالح از صحابه و تابعان از این موسم به نفع اسلام و مسلمانان بهره گرفته و نطفه بسیاری از حرکتها و جنبش‌های آزادی پخش در این موسم بسته می‌شد و ملت‌ها را بر پرخاشگری و سنتیزه جوئی با حکام ظالم دعوت می‌کردند در این مورد کافی است به سخنان حسین بن علی علیهم السلام در روزمنی^۲ گوش فرادهیم او در موسم حج، فرزندان هاشم و شخصیت‌های بزرگ و زنان و علاقمندان آنان و حتی گروهی از انصار را که به وی علاقه داشتند در سرزمین منی گرد آورده بگونه‌ای که یک جمعیت متجاوز از هزار نفر پای سخنرانی او حاضر شدند در این موقع فرزند پیامبر در حالی که صحابه و

(۱) بحار الانوار ج ۱۹ ص ۴۹.

فرزندانشان سرپا پا گوش بودند سخنان خود را چنین آغاز کرد:

«اما بعد فان هذا الطاغية قد صنع بنا ما قد علمتم ورأيتم وشهدتم وبلغكم وانی اريد ان اسألکم عن اشياء فان صدق فصدقونی وان کذبت فكذبوني اسمعوا مقالتی واكتموا قولی ثم ارجعوا الى امسارکم وقبائلکم من امتنموه ووثقتم به فادعهم الى ماتعلمون فانی اخاف ان یندرس هذا الحق ویذهب والله هم نوره ولو کره الكافرين...»^۱.

پس از ستایش خدا و درود بر پیامبر او، ای مردم بدانید که این طفیانگر (معاویه) همانطور که می دانید و دیده اید و به شما رسیده است چه کارهای بدی درباره ما انجام داد من از شما اموری را سؤال می کنم اگر راست می گوییم مرا تصدیق کنید و اگر دروغ می گوییم سخن مرا تکذیب کنید هم اکنون سخن مرا بشنوید و آن را در دل پنهان دارید سپس به بلاد و اوطان و میان قبائل خود بازگردید هر فردی که او را امین می شمارید و به او اعتماد دارید او را به آنچه که می دانید (وظیفه شرعی) دعوت کنید من می ترسم که آئین حق فرسوده گردد و محو شود هر چند خدا پایان رسان نور خود است اگرچه کافران آن را بد شمارند.

آنگاه حسین علیه السلام بخشی از آیاتی را که در حق خاندان پیامبر فرود آمده است تلاوت کرد و به مردم سوگند داد که در بازگشت به بلاد خود سخنان او را به آن گروه از مردم که اعتماد دارند برسانند سپس از کرسی خطابه پائین آمد و مردم متفرق شدند.

این تنها حسین بن علی (ع) نیست که از این اجتماع عظیم بهره برداری

(۱) کتاب سلیمان بن قیس التابعی الكوفی الھالی ص ۱۸

کرده حتی برخی از اهل کتاب که تحت حمایت حکومت اسلامی می زیستند، گاهی که مورد تعذی قرار می گرفتند در چنین مراسم دادخواهی کرده و حق خود را از حاکم اسلامی می طلبیدند و این گواه بروجود چنین سنت می باشد.

تاریخ می گوید: یکی از قبطیان در دوران حکومت عمر و عاص در مصر با فرزند حاکم به مسابقه پرداخت و در مسابقه پیشی گرفت پیروزی یک فرد قبطی بر فرزند حاکم بر عمر و عاص و فرزندش گران آمد و سرانجام به وسیله فرزند عمر و مضروب شد.

قبطی در موسوم حج جریان را به حاکم وقت (عمر بن خطاب) رسانید و مظلومیت خود را تشریح کرد عمر فرزند عاص را طلبید و جمله معروفی در این مورد گفت: متى استعبدتم الناس وقد ولدتهم امهاتم احراراً^۱.

از کی مردم را برده خود قرار داده اید در حالی که آنان آزاد از مادر زائیده شده اند.

آنگاه قصاص فرد مضروب را از ضارب گرفت.

تاریخ از این حوادث زیاد نقل کرده، که گواه براین است که این موسوم تنها موسوم عبادت و پرستش منهای دیگر ابعاد نیست جایی که حج مرکز طرح شکایت است، چرا جای طرح شکایت از دست استعمار گران شرق و غرب نباشد.

۱۰- سخنان متفکران معاصر پیرامون فلسفه حج

اکنون جای دارد این بحث خود را با نقل کلماتی از گروهی از

(۱) العبادة في الإسلام نکارش دکتر قرضاوی. ص ۲۹۶

محققان اسلام پیرامون فرضیه حج به پایان برسانیم ما در اینجا به نقل سه گفتار از سه نویسنده معاصر بسته می کنیم و یکی از آنان مستشار در دانشگاه عبدالعزیز در «سعودی» است اینک فرازهائی از سخنان آنان:

الف: «فرید وجدی در دائرة المعارف اسلامی در ماده حج چنین می نویسد: فلسفه تشریع حج بر مسلمانان چیزی نیست که بتوان در این کتاب بیان کرد آنچه که اکنون به ذهن خطور می کند این است که اگر سران حکومتهای اسلامی از این مراسم در ایجاد وحدت اسلامی میان ملت‌های مسلمان بهره بگیرند کاملاً به نتیجه می رسد زیرا گرد آمدن ده‌ها هزار نفر از نقاط مختلف جهان و در یک نقطه واحد و توجه دلها و قلبهای آنان به چیزی که در این نقطه به آنان القاء می شود سبب می گردد که یک پارچه از آنچه که گفته می شود متاثر گردند وهمگی یک روح و یک دل به اوطن خود باز گردند وآنچه را که شنیده اند وآموخته اند میان برادران خود تبلیغ کنند مثل این گروه، مثل اعضای یک کنگره بزرگی است که از همه نقاط عالم در آن جا گرد آیند آنگاه پس از پایان یافتن کنگره به اطراف جهان پخش شوند وحامی پیام کنگره گردند اثر این کنگره عظیم هر چه باشد، اجتماع در این موقف وسپس تفرق در بلاد همان اثر را دارد.^۱

ب: دکتر قرضاوی نویسنده معاصر در کتاب «العبادة فی الاسلام» می نویسد:

بزرگترین نتیجه ای را که می توان از این اجتماع گرفت اینست که حج مهمترین عامل برای بیدار کردن امت اسلامی از خواب دیرینه

(۱) دائرة المعارف القرن العشرين ماده «حج».

است و بهمین جهت برخی از حکومتهاي دست نشانده و يا اشغالگر
بلاد اسلامي مانع از آن هستند که مسلمانان به زيارت خانه خدا بپايند
زيرا ميدانيد که اگر حرکتی در میان مسلمانان پا بگيرد بهيج عاملی
نمیتوان آنرا از حرکت بازداشت .

وی در كتاب «الدين والحج على المذاهب الاربعة» ص ۱۵ باز
می نويسد: حج وسیله آشنائی مسلمانان با یکدیگر و مایه پدید آمدن
علاقة و پیوند میان جنسیتهای مختلف است که زیر پرچم توحید
زندگی میکنند زیرا در این مراسم قلوب آنها یکی شده و سخنان
متعدد گشته آنگاه برای اصلاح وضع خود و راست کردن کجی های
جامعه خود، قیام می کنند.

ج: دکتر «محمد مبارک» مستشار در دانشگاه «الملك عبدالعزيز»
چنین مینویسد: حج یک کنگره جهانی است که همه مسلمانان در
سطح واحدی برای پرستش خدا گرد می آیند ولی این عبادت خالصانه
 جدا از زندگی آنان نیست بلکه پیوند خاصی با زندگی آنان دارد.

قرآن در این مورد می فرماید: «ليشهدوا منافع لهم و يذكروا اسم الله
في ايام معلومات» مقصود از این مشاهده منافع و درک سودها چیزی
جز یک معنای عام که همه جنبه های مصالح مسلمین را در بر دارد،
نیست.

نتیجه گيري

اگر براستی فریضه حج دارای چنین موقف و موقعیتی است که
كتاب و سنت وسیله مسلمانان گذشته و افکار نویسنده گان معاصر ما را
به آن رهبری می کنند چرا باید در بهره گیری از آن کوتاهی بورزیم.

اگر حج وسیله تأثیف قلوب و توحید کلمه وایجاد خط واحد برای مسلمانان است چرا نباید از این طریق قدرتهای اسلامی و نیروی فزاینده مسلمین را علیه متجاوزان بر بلاد اسلامی مانند فلسطین اشغالی و افغانستان اشغالی بسیج کنیم اگر حج بُعد اقتصادی و فرهنگی و علمی دارد، چرا در موسوم حج مسلمانان در بهبود تنگناهای اقتصادی و اوضاع نابسامان خود چاره جوئی نکنند و سامان نبخشند؟

چرا نباید برای ستمدیدگان فلسطینی و عراق و افغانستان و آفریقا ولبان و اریتره مجال داده شود تا فریاد خونین خود را به سمع مسلمانان برسانند و مسلمانان را برای دفاع از حقوق حقه خوبیش به کمک بطلبند؟.

چرا در موسوم حج اجتماعات و کنگره‌های بزرگ و گستردۀ ای بر ضد استعمار شرق و غرب و برنامه‌های جهتمنی آنان بر پا نشود تا مسلمانان با افکار بیدار و برنامه واحدی به کشورهای خود بازگردند و فکر و اندیشه منسجمی برهمۀ جوامع حکومت کند؟

تا کی ما باید این فرستهای طلائی را از دست بدھیم و این خسارتها را متحمل بشویم؟

بامید روزی که دست اجانب که پشت پرده کار میکند از حرمن شریفین کوتاه گردد و مشاهد الهی و معالم اسلامی بوسیله یک جمعیت منتخب از جامعه اسلامی اداره گردد، واهداف حج و آثار سازنده‌ای از هر نظر تحقق پیدا کند.